

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ 519. — 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ — 1888. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τής ΕΣΤΙΑΣ: 'Επί τής οδού Σταδίου, αριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 571

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ, διήγημα.
ΚΑΛΑΓΓΕΧΝΙΚΑΙ ΕΣΗΕΡΙΑΣ ΕΝ ΑΒΙΨΤΑΙ ὑπό
Γεωργίου Δροσίνη.
ΤΑ ΕΠΙΓΡΑΦΑ ΛΕΓΑΘΑ.
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΙΚΩΝ.
Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ ΝΑΥΤΗΣ, ποίημα, ὑπό 'Αριστο-
μένους Προσελεγίου.
ΚΛΑΔΙΕΡΓΕΙΑ ΟΜΗΡΟΦΟΡΩΝ ΛΕΝΔΡΩΝ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αθήγοντος προσεχώς τοῦ 11ου ἔτους τῆς
«'Εστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν
αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμ-
βάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές
ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαί-
ρως τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ δι-
ακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ
φύλλου.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΗΑΙΚΙΩΣΕΙ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Σπανίως ἢ πρωτεύουσα τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ βασιλείου
παρέστη εἰς ἑορτὰς πανηγυρικετέρας καὶ μᾶλλον ἰθουσι-
ώδεις τῶν ἐπὶ τῇ ἐνηαικίῳσι τοῦ πρώτου, μετὰ παρέλευσιν
αἰώνων ὄλων, ὀρθόδοξου Ἑλλήνος βασιλοπαίδος καὶ μέλλον-
τος βασιλέως γενομένων. Ἡ πρώτη ἰδίᾳ ἡμέρα τῶν ἑορτῶν,
καθ' ἣν ἐτελέσθη ἡ ἐπὶ τῇ ὀρκωμοσίᾳ τοῦ διαδόχου τελετὴ,
ὑπῆρξεν ἀπεργραπτός. Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν
τοῖς Ἀνακτόροις καὶ ἐν τῷ ναῦ τῆς Μητροπόλεως, ὅπου
ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἡ ὀρκωμοσία, διακεκυῖται, οἱ πολῖται
προθύμως ἔσπευδον νὰ διακοσμήσωσι λαμπρῶς τὰς αἰκίας
καὶ τὰ καταστήματα αὐτῶν. Ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ, δι' ἣς ἐπρό-
κειτο νὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ πομπή, ἐκ τῶν σημαιῶν ὠμοί-
αζε πρὸς γλαυκὴν θάλασσαν ὑπὸ τῆς αὔρας ταλαντισομένην,
ἦς τὰ κύματα τὸ ἐν διαδεχόμενον τὸ ἄλλο ἔφθανον μέχρι τοῦ
τελευταίου ὄρατος αὐτῆς σημείου. Καὶ αἱ ἄλλαι δὲ ὁδοὶ
τῆς πόλεως εἶχον φιλοκάλλως διακοσμηθῆ διὰ σημαιῶν, μυρ-
σινῶν, εἰκόνων τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ διαδόχου
πρὸ πάντων, καὶ ἐν γένει ἡ πόλις σύμπασα εἶχε περιβληθῆ
τὴν ἑορτάσιμον αὐτῆς στολήν. Τὴν ἑορτὴν τῆς ὀρκωμοσίας
ἠνύχασεν ἐτόχος καὶ ὁ καιρὸς. Ἀνέμελον καὶ βιαιῶς ὁ-
φύετο ἤνευθεν τὸ στερῆμα καὶ ὁ ἥλιος ἠκτινοδύει, ὡσεὶ
μετέχων καὶ οὗτος τῆς γενικῆς χαρᾶς. Ἡ κίνησις ἐν ταῖς
ὁδοῖς τῆς πόλεως ἤρξατο ἀπὸ βαθυτάτης ἑω τῆς δευτέρας,
τὴν β' ἐξ ὧραν ὀδύνατον ἦτο νὰ εὐρῆ τις καὶ τὴν ἐλαχίστην
γωνίαν ὁπότεν ἂν ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Ἀπὸ τοῦ
ναοῦ τῆς Μητροπόλεως μέχρι τῶν Ἀνακτόρων εἶχον πα-
ρακεχθῆ αἱ μάθηται τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῆς ναυτικῆς
σχολῆς, πλὴν τῶν στρατιωτικῶν σώματα τῆς φρουρᾶς τῶν
Ἀθηνῶν, καὶ ἔγρημα 350 ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ νηυτικοῦ.
Οἱ ἐξώσταί, τὰ παράθυρα, αἱ στέγαι αὐτῶν ἐν τῇ πλα-
τείᾳ τοῦ Συντάγματος, τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ καὶ τῶν πα-
ρόδων τῆς Μητροπόλεως αἰκιάων ἦσαν κατεληγμένοι ὑπὸ
ἀπειροπληθοῦς λαοῦ. Ἀρ' ὠφίλου θεώμενον τὸ μέρος τοῦτο
τῆς πόλεως ὠμοίαζε πρὸς μυρμηκίων ἀνθρώπων. Ἐν τῷ ναῦ

προσῆλθον μόνοι οἱ προσκεκλημένοι, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλω-
ματικὸν σῶμα, οἱ προσκληθέντες χάριν τῶν ἑορτῶν ἡμέρα-
χοι τοῦ κράτους, οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταί, οἱ ἀντιπρόσωποι
τῶν ἐν τῷ ἔθνεσιν ἑλληνικῶν κοινοτήτων, οἱ Μεγαλό-
σταυροὶ καὶ ἀνώτεροι ταξιάρχαι κτλ. Πάντες οὗτοι ἐτοποθε-
τοῦντο ὑπὸ τελεταρχῶν ἀξιωματικῶν εἰς ἰδίᾳ θέσεις, ἐπὶ
τούτῃ καχωρισμένας ἀπ' ἄλληλων διὰ πλέγματος λευκοκυ-
άνου. Τὴν προσοχὴν πάντων ἐν τῷ ναῦ εἴλασκον οἱ ἡμέραχοι
τοῦ κράτους φέροντες οἱ κλειστοὶ τὸ γαλακτικὸν ἔθνικόν ἐν-
δυμα. Ὁρῶσαν ἐπέπαιον ἐνεπαύον μετοξὺ τῶν ἀντιπροσω-
πῶν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ οἱ τραχηεὶ καὶ ἡλιοκα-
εῖς τὴν ὄψιν ἀρμενοποὶ Κρήτης ὀπλαρχηγαί, οἱ ἀντιπροσω-
πεύοντες κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς μεγαλομάρτυρα νήσον. Περὶ
τῆν δεκάτην ὡραν ἐξῆλθε τῶν προπυλαίων τῶν Ἀνακτόρων
ἡ βασιλικὴ συνοδεία. Ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν ἡγεμονίδων
'Αλεξάνδρας καὶ Μαρίας, φέρουσαι βαρυτίμους ἑλληνικὰς
ἐνδυμασίας, ἐπέβαινον τῆς κατακρήστου καὶ χρυστολλοφρά-
κτου ἀμάξης, ἣν περιεγράφωμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ δελτίῳ,
συρρομένης ὑπὸ ἑξ ἑκατῶν ἵππων. Παραπλεύρως τῆς ἀμά-
ξης τῆς ἀνάσσης ἔβαινον ὁ βασιλεὺς μετὰ στολὴν στρατηγοῦ
τοῦ πεζικοῦ καὶ τὴν κομὴν ταινίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλο-
σταυροῦ ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ὁ διάδοχος μετὰ στολὴν ἀνθυπα-
λοχαγοῦ τοῦ αὐτοῦ σώματος καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον ὡσαύ-
τως. Ἀμφότεροι ἐπέβαινον ὠραίων μελανῶν ἵππων. Εἰς
ὄλιγων βηματίων ἀπόστασιν ἐπισθεν τοῦ Διαδόχου εἶπετο
ὁ βασιλοπαῖς Νικόλαος, ἐν τῇ στολῇ τοῦ δεκανέως τοῦ
Σχολείου τῶν Εὐελπίδων, ἐπιβαίνων ἵππου λευκοῦ. Τῆς
βασιλικῆς συνοδείας εἶπετο λαμπρὴν ἐπιτακίον ἑξ ἀξιωμα-
τικῶν, ὧν αἱ στολαὶ ἀκτινοβολοῦσαι εἰς τὸν ἥλιον ἐξῆρον τὸ
ὄλον θέαμα. Εἰς τὴν ὄψιν, τὸ πρῶτον μὲν τῆς βασιλικῆς
μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῆς ἐπιβαίνουσῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ
αὐτῶν στολῇ τῆς πολυκελοῦ βασιλικῆς ἀμάξης, ἀπαστρα-
πισσῆς, ὡς ἐν φαντασμαγορικῇ παραστάσει, εἰς τὰς ἡλι-
ακὰς ἀκτίνας, μετέπειτα δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου,
τὸ πρὸ τῶν Ἀνακτόρων πλήθος ἐτορράγη εἰς φρηνητιώδεις
ἐπευφημίας. Μετὰ κόπον καὶ βραδίως προβαίνουσα ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ κόσμου ἡ βασιλικὴ πομπή, διήλθε τὴν πλατείαν
τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἐν ἀκρατήτοις ἐπευ-
φημίαις. Καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς διελεύσεως τῆς
βασιλικῆς πομπῆς αἱ ἀσπίγγες τῶν παρατεταγμένων σω-
μάτων καὶ αἱ στρατιωτικὰ μουσικὰ ἤχουν τὰ βασιλικὰ
ἐμβατήρια, οἱ δὲ στρατιῶται πορομοίεζον ὄπλα. Τὸ πλῆθος
κυρίας ἐπευφημοῦσιν τὸν Διάδοχον, ὅστις ὡχρὸς ἐκ τῆς συγκι-
νήσεως ἔχαρξεν εἰς τὸν λαόν, μολὶς συγκρατῶν τὸν ἐν τῶν
βροντηῶδων ζητωκραυγῶν ἐκτερούμενον ἵππον αὐτοῦ. Ἐν τῷ
προνάμ τῆς Μητροπόλεως, ὅστις ἦτο κατεληγμένος ὑπὸ πλῆ-
θους ἀξιωματικῶν, μὴ δυναμένων ἕνεκα τοῦ στενοῦ τοῦ χώ-
ρου νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῷ ναῦ, ὑπέβησαν τοὺς βασιλεῖς καὶ
τοὺς βασιλοπαῖδας ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκό-
πος ἀλογῶν τὰς Α. Δ. Μ. Μ. καὶ τὰς Α. Β. Ὑ. οὔτινας
ἀσπασθέντες τὴν χεῖρά του προέβησαν καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ
ναῦ. Ἡ εἰσόδος τῶν ἐλαττωσῶν διὰ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν.
Οἱ βασιλεῖς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων ἔλασκον θέαν δεξιῇ τοῦ
ναοῦ ἐγγὺς πρὸς τὸν νόρθικα, ἐνῶ εἴκοσι καὶ ἑξ ἀρχιερεῖς,
τὰς περιγύρους καὶ πολυτελεῖς αὐτῶν αὐλὰς φέροντες, πα-
ρατίσσαντο πρὸ τοῦ νόρθικοῦ κατὰ σειράν ἐκατέρωθεν τοῦ
ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ
'Αγ. βήματος, ἱσταμένου Μητροπολίτου. Ὀλίγον πρὸ τοῦ
νόρθικοῦ εἶχε τοποθετηθῆ ἡ τράπεζα ἐρ' ἣς ἐπρόκειτο νὰ
τεθῆ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἐκτετέρας τῆς τράπεζης ἱσταντο
ὁ κηματοφόρος τοῦ ἰου πεζικοῦ συντάγματος καὶ ὁ σηματο-
φόρος τοῦ ἰου εὐζωνικοῦ τάγματος, μετὰ τῶν σημαιῶν τῶν
αἰκιάων σωμάτων. Ἀναγούσης τῆς δοξαολογίας πρὸκειται νὰ
γεῖνη ἡ ὀρκωμοσία. Ἀδύνατόν τις τότε νὰ φαντασθῇ τὴν
πλημμυροῦσαν τὰς καρδίας πάντων ἄρρητον συγκίνησιν κατὰ
τὴν ἱερὰν καὶ ἐπιβάλλουσαν ταύτην στιγμήν. Ἡ βασίλισ-
σα ἔδυναται νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της, ἡ βασιλοπαῖς
'Αλεξάνδρα εἶνε ἑνδοκρῆς ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ τοῦ
βασιλέως καταφανῶς εἰκονίζεται ἡ κατέχουσα αὐτὸν συγκί-
νησις. Ὁ βασιλεὺς, παραλαμβάνων ἐν τῆς χειρὸς τὸν Διά-

δοσαν, πολύ ωρρότερον ή πριν, δδγηγί αυτόν πρό της τραπέζης, άπερέρωσαν τής όσολας έτανεται οι σημασιφόροι, έπαυέρηται δ' εις την θέαν του. Ο Μητροπολίτης κατεργχόμενος τας βελήδους του Άγ. Βήματος κατετίθηεν έπ' αυτς τδ Ιερόν Ευαγγέλιον και άναπέψωσαν φύλλον χάρτου άναγιγνώσκαι εις τδν διάδοχον τδ κείμενον του στρατιωτικού όραου. Ούτως έπιθέτων τήν δεξιάν επί του Ευαγγελίου, διδ τής έτέρης δέ κρατών τας πυγές της σηκίας του Ιου συντάγματος, ένω ή δέύτερος σηκιοφόρος ύψηί εις ύψην χειρτερισμδ τήν σημάειν του εύζωνικού τάγματος, έπαναλαμθάνει μετά φωής παλλομένης από της συγκινήσεως, άλλ' άπεριστοι και εύστοχούς, τος λέσεις του όραου:

«Οχιζόμεν νά φυλάττω πίστιν εις τήν πατρίδα και εις τδν συνταγματικόν βασιλέα των Έλλήνων, ύπακοήν εις τδ «Σύνταγμα, τους νόμους και τδ ψηφισματα του Κράτους, ύποταγήν εις τους άνωτέρους μου» νά έκταλώ προθύμως και έννοι άντιλόγους της δικταγας των, νά υπερασπίσω με πίστιν και άφοσίωσιν μέγρι τελευταίας ρυθίος του σήματός μου τας σημαίας, νά μη έγκριολίπω, μηδέν άποχωρίζωμαι ποτε άπ' αυτών, νά φυλάττω δέ τούς στρατιωτικούς νόμους άκριθώς και νά διεγώ έν γένει ως πιστός και φιλότιμος στρατιώτης.»

Καθόσον ο διάδοχος άπαγγέλλει διά της άνομιχής αυτού φωνής τας λέξεις του όραου, τωίζων αυτάς, ή συγκίνησις κορυφούται. Είς τήν τελευταίαν του όραου φράσιν τέλος ή συγκίνησις άφράττης έκδηλούται εις μέγαν ύψος και ως από ένος στόματος άναπνευόμενον κρηγύον «Ζήτω ο Διάδοχος!» Διακρίνονται τδχι οι δήμερχοι ένδουσιωδώς κινούντες τδ έρωρα αυτών φέσει εις τόν άέρα. Τρύτοιχόνως ρίπτονται έκείνην και εις κληνιοθυλισμοί από του λόφου των Νουμφών, οι μουσικαί άνακρύνουσι τόν έθνικόν ύμνον και οι παραταγματικοί στρατιώται παρουσιάζουσιν όπλα. Ο Διάδοχος έπανερχόμενος προς τήν βασιλικήν οικογένειαν, κύπτει και άπαύεται τήν χείρα της μητέρας του, ήεις έναγκαλιόμενη αυτών τόν άσπάζεται επί του μετώπου μετά χάρης. Είτα ο διάδοχος άσπάζεται τόν βασιλέα, όστις τόν άσπάζεται έπίσης. Κατά τήν έξοδον εκ του ναού προηγείται ή Α. Μ. ο βασιλεύς φέρων επί του βραχιονος τήν άνασσα, έπονται δέ ο διάδοχος, εις ου τόν βραχιονα στήλξεται ή αγασόμορφος βασιλική Αλεξάνδρα, ή βασιλική Μαρία και ο βασιλόπουλος Νικόλαος. Τήν έξοδον της βασιλικής οικογενείας τδ ένω της Μητροπόλεως πλήθος ύποδέχεται διά νέων και ένταπειρωμένων έπαισημιών. Αί έπαισημιαι ένκοιλουθουσιν άδιάλειπτοι κατά τήν έκπόδον τής βασιλικής οικογενείας εις τδ «Ανάκτορα. Η ποσει μέγρι αυτών εινε άληθή θριαμβός. Διά και άρδύ άνήλθεν ή βασιλική οικογένεια εις τδ «Ανάκτορα, ο λαός κερμαίνεν έν τή πλατείη, άδικαίτητες έπαισημιών και χειροκροτήματα. Μετά τινος στιγμής ένεφανίσθησαν επί του έξώσιου ο βασιλεύς, ο διάδοχος, ή βασιλικα μετά των δύο ήγεμονίωων και ο βασιλόπουλος Νικόλαος. Είς τήν θέαν των έπιστάθησαν τδ χειροκροτήματα και αι ζητωκραυγαί έπαυέρησαν βροντοειδώς. Μετά τούτου νεύσαντες του βασιλέως ήί θείαι νά άμλιχθώ ένέγετο βαδυστάτη σιγή, και ή Α. Μ. μετά προανούς συγκινήσεως ειπε τδ έξης:

«Εί έλλο καρδίας και έν βαθεία συγκινήσει εύχαριστώ «μάς όλους διά τήν ώρραίν και μεγαλοπρεπή έκδηλώσιν των αισθημάτων σας, επί τής περιστάσει ταύτης τής ένληλικιότητος του διαδόχου. (Ζητωκραυγαί: Ζήτω ο διάδοχος.) Βαβυλωήτες, ήι ή καρδία του εινε έλληνηκενική (πηγαίωδη χειροκροτήματα, ζητωκραυγαί) και όστι ούτως, όπως και ότα τδ παιδί μου, όζ υπρητήσουν έμδ τήν καρδίαν των τήν φίλην πατρίδα και τδ έθνικδ συμφρόνησιν (Νέαι έπαισημιαι και ζητωκραυγαί.)»

— Τώρα θείαι νά σάς εύχαριστήση και ο έβιος ειπεν ο βασιλεύς, άρδύ κατισίγησαν τδ χειροκροτήματα, και ο διάδοχος έν μέση ένθουσιωσμού άκραίτητου διά φωνής σθεναράς ειπε τδ έξης, διακοπόμενος εις πάσαν σχισδόν λέξιν υπό ζητωκραυγών και χειροκροτήματων:

«Μετά συγκινήσεως παρετήρησα τδ δείγματα της συμπαιθείας, τήν όποιαν φέρετες προς έμδ και σάς εύχαριστώ όλους «διά τόν εγκάρδιον φρόνησιν, με τόν όποιον συννεργάετες τήν «δδ' έμδ σούστων σπουδαίαν ήμέραν. Γνωρίζετε πάντες ήτι «μδ τδ έλληρικόν μου «Έβιος ή καρδία μου εινε στανώς συνάδεδεμένη, Ζήτω τδ «Έβιος!»

Έκδόση του διαδόχου λέεις έκάλυπτετο διά φρονησιωδών έπαισημιών υπό του λαού, πολλοί δέ έκλαυον ές υπερβελιχής

χαρής και συγκινήσεως. Είς θέαμα τούτοσ σπανίως δύναται τις νά παραστή.

Τήν 11, 15 περίπου έληγεν ή τελετή, άμέσως δέ κατόπιν ήρταναι αι παρασιώσεις ένώπιον του διαδόχου. Πρώτος προσήλθον οι ύπουργοί, γενομένοι δδ δεκτοί έν τή αίθούση του Όραίου, συνηάρχων τδν διάδοχον, έπί τής ένληλικιότησε αυτού. Κατόπιν ο διάδοχος έβέτατο εκ συγκορητήρια του διπλωματικού σώματος, ειτα δέ εκ της Τ. Συνόδου και των άρχιερέων του κράτους. Ο πρόεδρος της Συνόδου Σ. μητροπολίτης Αθηνών κ. Προκόπιος, λαθών τόν λόγον, προσεφώνησεν ως έξης:

«Εν συγκινήσει βαθεία παρίσταται πρό της Υμετέρας εύσεβειστάτης Βασιλικής Υψηλότης ή σύνοδος μετά των «περι αυτήν Σεβασμιωτών Ιεραρχών, όπως καθήκον Ιερόν «έκκληρώση, υπό μεγάλου και σπουδαίου ένδοξού διεναι γενομένου, έφ' ή χάρει και άγάλλεται αυτή τε και πάσα ή «έν Ελλάδα και υπό τήν δουλείαν όρθόδοξης Έκκλησίας. «Ποσημαί και μέγρι τήν πνευματική έντίλει ή Υμετέρα εύσεβειστάτη Βασιλική Υψηλότης άνακρουθήσεται και υπό «έβχων περικοσμημένη πνευματικών και ήλικών προστημιών, όστινα έδωρηστο μεν αυτ ή ο πνυτων των άγιών «δοστήρ, έκκαλιέργησε δέ και άνεπτύξεν ή περσοσιμένη και «περισσευμένη περηχίη στοργή και μέριμνα και ή προσήκησισ διδακτική και άγία, εύφραίνε τους σεβαστούς «Αυτής γονείς, τήν έκκλησίαν και σύμπαντα τήν έλληνικόν «λαόν, κερμαίνεν τόν θρόνον, κρηγύον τήν βασιλείαν, άρρητικώς αυτ ήν μετά του θρόνου συνδέουσα, και άσιων και «ευαχέες τδ μέλλον τής Έκκλησίας και τής πατρίδος προαγατέλει.

«Πλήρης δέ άγαλλίσεως και χρηστών περί τούτου έλπιδών ή Σύνοδος μετά της σεμνης των Ιεραρχών χορείας εύχεται έξ όλης ψυχής, όπως ο Υψιστος τρυφή υπό τήν κραταιήν αυτου σκέπην και προστασίαν τήν Υμετέραν εύσεβειστάτην Βασιλικήν Υψηλότηα, φωνίχη τόν νοϋν και «κατευθύνη τήν όίλην Αύτης εις τδ άγαθόν προς πλήρωσιν «των πόθων των σπειών αυτης τόνων, της Έκκλησίας και του Πανελληνίου.»

Είς τήν προσελάν τούτην ο διάδοχος άπήνησε διδ των έπομιών:

«Πλήρης χαρής και εύγνωμοσύνης άποδέχομαι τας ένθέρμου: εύχάς και εύλογίας, τας όποις διά της Υμετέρας «Σεβασμιωτής μου προσφρόνησιν ή έρω τής Έλλάδος Συνόδου και οι Σεβασμιωτάτοι Ιεράρχαι του Κράτους. Έν ανηθίαι και ανατρεφεις έν τοις κόλοις της Ίερής ήμων «Όρθόδοξης Έκκλησίας, έραθον νά σέσωμαι και τιμω αυτ ήν «έλληνικώς, διότι κατά μεν τούς χρόνους της δουλείας του «Έβιος ύπηρέην ή κίωτος της σωτηρίας αυτού, μετά δδ «την ήμικελή έθνικήν άποκατάστασιν έχει έντολήν νά συντελέση τδ καδ' αυτ ήν εις τήν ήλικήν διάπλασιν του λαού. «Έβχόμεν εις τήν Υψιστον νά κρατήση τήν έκκλησίαν εις «ένληλικίωσιν τής Ίερής αυτης έντολής.»

Μέγρι άακρύνω συνειλήσεν ή άπάντησις αυτη του: σεβασμιωτού άρχιερείς. Μετά παρέλθουσιν πόσαν γενεών έσρακαυτο τέλος τδ όνειρον ήγεμονοκιδος έλληνας, έκφράδοντος τήν πίστιν και τήν άφοσίωσιν αυτου προς τήν όρθόδοξον έκκλησίαν, έν τοις κόποις της όποις: έγεννήθη και άντερφην, εις τήν μηρώων γλώσσων!

Μετά μεσημβρίην ο διάδοχος, περιτοιχιζόμενος υπό των πεπτων αυτου τόνων και της λοιπής βασιλικής οικογενείας, ιδέχεται τδ συγχαρητήρια των δημάρχων του Κράτους, 330 περίπου τόν αριθμόν, έν σήματι προσελθόντων εις τδ «Ανάκτορα. Ο δήμαρχος Αθηνάων κ. Σούτσος, εκ μέρους αυτών, προσεφώνησε τόν διάδοχον ειπών:

«Υψηλότατε, «Οι δήμαρχοι του Βασιλείου, διερμηνεύοντες δι' έμου, «κατά τήν έπίσημον ταύτην ήμέραν, τδ αισθημάτα της «άφοσίωσεσ αυτών εις τήν δυναστείαν του σεβαστου ήμων «βασιλέως, εύχονται ύπερ της Υμετέρας Υψηλότης του «δημοφιλούς διαδόχου, ύγιαίν, μακροδότητα και εύχην άγαθήν, όπως δυνήθη, Θεου εύδοκούντος, και τας πατρι«καίς εύλογίαις κρατυόμενος νά έκπληρώση τους δικαιοεί«πόθους, ύρ' ών έμφορεται μετά των άπανταχού της γής «Έλλάδων.

Ζήτησαν οι βασιλείς ήμων! Ζήτω ο άγαπητός Διάδοχος! Οί άντιπρόσωποι των έν τώ έξωτερικώ κοινοτήτων ειχον προσέλθει εις τδ άνάκτορα μετά των δημάρχων, προς τούτους

δδ και προς έκείνους άπευθυνόμενος ή Α. Μ. ο βασιλεύς ειπε τδ έπομένον:

«Κύριοι δήμαρχοι και άντιπρόσωποι των εκτός της Έλλάδος Έλλήνων,

«Μετ' άπεριγράπτου χαρής βλέπω τήν ήμέραν τούτην ένώπιόν μου τους έκλεκτούς των ήθμων τού κράτους και τους άντεπρόσωπους των εκτός αυτου διαβιούντων Έλλήνων. «Χαίρω μέγα, διότι μετ' ήμων, δι' ήμων δέ μετ' άπαντος «του Έβιος, χαρμωσύνης σωερατώσω τήν ένληλικιότητα του «διαδόχου μου.

«Ο προσφιλέστατος μου Κωνσταντίνος, γεννηθείς και άντατρεφεις έν τώ τόπφ και μετά πλήσεως παιμασίας έλληνοκρητικής εκπαιδευθείς, εινε κατά πάντα άγιος της άγάπης του Έβιος.

«Σάς εύχαριστώ εκ βάθους της ψυχής μου διά τήν πρόθυμον συμμετοχήν σας εις τήν χαράν μου. Η χείρ Κυρίου σκέπει αυτόν και τήν φίλην ήμιν πατρίδα.

Τους λόγους τούτους του βασιλέως έκάλυψαν ζωκραί αι έπαισημιαι των παριστομένων.

Πρός τους δημάρχους άντιφώνων ο διάδοχος, μετά τόν βασιλέα, ώμίλησεν ως έξης:

«Κύριοι δήμαρχοι, «Σάς εύχαριστώ από καρδίας διά τας ύπερ έμου εύχάς σας.

«Σάς παρακαλώ νά διαβεβαιώσητε τους προσφιλείς μου συνδηκότας σας, ότι νηπιθδεν άγαπώ τήν πατρίδα μου Ελλάδα και έκπικαλόμαται τήν άρωγήν τού Υψιστου, όπως με καταστήση όντως άσιων των αισθημάτων των συμπολιτών σας.

«Χαιρετίσατε, παρακαλώ, τους συνδηκότας σας επ' όνόματι μου.»

Ζητωκραυγαί επί όεκα λεπτά διαρκέσσαι ύπεδέχθησαν τήν άντιφώνησιν του διαδόχου.

Κατόπιν ο κ. Λεων. Ζηρής, εκ των άντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως, έντεταλμένος νά προσφωνήση τόν διάδοχον εκ μέρους πάντων των άντιπροσώπων των έν τώ έξωτερικώ έλληνικών κοινοτήτων, ειπε:

Υψηλότατε,

«Πληροϋται σήμερον ή διακαής πόθος των Έλλήνων» παρυσιάζεται εις αυτούς υπό της Α. Μ. του Βασιλέως ο πρώτος πορφυρογέννητος διάδοχος Κωνσταντίνος, γεγεννημένος και έλληνικώς ανατεθραμμένος εις τδ άνάκτορα των Αθηνών, κερτυόμενος τήν νόμιμον ήλικίαν προς έκλήρωσιν της «υπό της Θελας Προνοίας πεφυλιχμένης αυτ ή άποστολής.

«Ότε άνηγγέλη, Υψηλότατε, ή γέννησις Σου, έκκρηθησ «κατά πρώτον εκ χαρής άπας ο έλληνοσμήδ' ήγχετο, όπως «αδελφής σίσεσ του: κινδύνους, τους περιστοιχιζοντας τήν «πρώτην του άνθρωπίνου βίου περίοδον, ήκολούθει καρδιοκτυπιών τήν πρόοδον έτών, ήρθεμε άνυπομένους τόν χρόνον «τόν έλληνοσμετα ήτι μέχρι συμπληρώσεως της κατδ τόν θεομελιώδη νόμον ήλικίας. Έβείτε τέλος ο δάκτυλος του Θεου «τήν περιμενομένην ώραν» ένληλικιότης: έκοσμεσ τδ πρώτον «βήμα του σταδίου Σου, όδου τόν στρατιωτικόν όρμον. Και «άπανταχόθεν της γής, όπου πάλλει έλληνική καρδία, πέμπονται προς Σδ. Υψηλότατε, χαιρετισμοί και συγχαρητήρια. Της γενικής ταύτης χαρής: των ύπερλίον Έλληνικών «Έπαρχιών και των έν τή άλλοδοπή Έλληνικών Κοινοτήτων «άπεσάλημε» διερμηνεΐς, έντεταλμεν νά Σοι έκφρασωμεν «τά αισθημάτα της άγάπης αυτών. Παρακαλούσι τήν ήμειραν ταύτην έκασταμύρια Έλλήνων τόν Υψιστον νά μη «κύνη τόν βίον Σου, όπως επί Σου, και διά Σου, συνεκτελέσας τδ έργον του βασιλέως πατρός, γενή πράγμα, ήτι έν «τής καρδία ήμων εινε εύχή. Η άγάπη δδ αδτών, ή από «της στιγμής της γεννήσεώς Σου άρταμένη, θείαι Σέ άνολουθήσει, Υψηλότατε, καδ' όλους τους άγιους του μέλλοντος σταδίου Σου.»

Είς τήν προσελάν του κ. Ζηρής ο διάδοχος άπήνησεν ειπών: «Κύριοι, «Χαίρω βλέπον ένώπιόν μου τους άντιπροσώπους των έν «ταίς άποστάταις χώρας οιοούντων Έλλήνων. Χαίρω άκούων «εκ του στόματός σας όποια αισθημάτα άγάπης φέρουσι «προς έμδ αι ύμειροί έντολαίς.

«Παρακαλώ νά τους χαιρετήσητε έξ όνόματός μου, διαβεβαιώσατε συνάμα αύτους, ήι και έγώ κατ' αυδέν όλιγώτερον άγαπώ αυτούς ή τους έν Ελλάδα άκούοντες. (Ζητωκραυγαί ζωκραί).

Τήν έσπέραν της Δευτέρας ως και τας έπομένας έσπέρας ή πόλις λαμπρώς έφωταγωγήτο επί τας έσρατάς του διαδόχου. Επί του άετώματος του Πανεπιστημίου και της στήγης του ναού της Καπνικαρίας ειχον τοποθετηή ήλεκτρικαί μηχαναί δι' ών έφωτίζοντο τδ περί. Τδ θέαμα των έσπερινών φωταγωγιών πολλούς προσέλακε και ή κίνησις του πλήθους έξηκολούθει ζωκραί μέχρι νυκτός προσηχορηκίας.

Τας έπομένας ήμέρας παρουσιάζθησαν ένώπιον του διαδόχου και συνεχρήσαν αυτ ή ύπάλληλοι πάντων των ύπουργών, οι άεωματικοί της φρουράς Αθηνών, οι άξιωματικοί του κατδ θάλασσαν στρατού, οι άντιπρόσωποι των διάφορων έπιστημονικών, φιλολογικών και λαϊκών σωμαιοτών, ο πρώτανος μετά της συγκλήτου και των καθήκτων και ύφηγών του Πανεπιστημίου, κτλ. Κατά τήν παρουσίαν ταυτην ο πρώτανος κ. Κοραμητάς, προσφωνών τήν διάδοχον ειπε:

Υψηλότατε,

«Οι καθήκοντα του Έθνικού Πανεπιστημίου παριστάμενοι ένώπιον της Υμετέρας Υψηλότης κατέχονται υπό τής αυτης χαρής και συμπασα ή έλληνική φυλή, ήτι ή θεία πρόνοια ήέλιξεν ήμεις νά έσωμεν ένπληρωμένη τήν αιώνιον εύχην του έλληνικού γένους, διάδοχον του θρόνου των Έλλήνων, ανατρεφέντα έν τή θρησκεία των κατέρων ήμων και παιδευθέντα διά της γλώσσας και σοφίας των ήμετέρων «προγόνων. Τδ Έθνικόν Πανεπιστήμιον, ως τδ άνώτατον των «Έλλήνων, διδακτήριον της όρθόδοξης πίστεως και τών επιστημιών και γραμμάτων, παρακαλά εύσεβώς τδ έμδ «καί των περι έμδ συναδέλων καθηγητών και ύφηγητών τήν «Υ. Η. Υψηλότηα νά διεχθώ εύμένως τδ συγχαρητήρια αυτου επί τής Υμετέρας ένληλικιότης και εύχεται ίνα ο Υψιστος εύδοκήση νά καταστήση αυτ ήν όργανον τελειουργών «και σωτήριον των αισθημάτων και πόθων, όδους διεγείρει «τό σπειόν αυτ ή: όνμα έν τής καρδία παντός όρθόδοξου «Έλληνος.»

Ο διάδοχος άπαντών νύχαριστας εν κ. πρώτανος διά τας ύπερ αυτου εύχάς του και ηυχλήη ίνα τδ Πανεπιστήμιον έκπικαλούη και ει: τδ μέλλον παράγον τους αυτους άγλαούς καρπούς.

Επί τας έσρατάς ιδέθησαν μέχρι τούδε δύο χοροί, έξ ών ο εις μεν έν τοις «Ανακτόροις, ο έτερος δ' έν τας αίθούσαις του ύπουργού των έξωτερικών κ. Δραγούμη. Τον χορόν τούτον έτίμησε διά της παρουσίας του και ο Διάδοχος. Θέλουσι δειθ ή και άλλοι χοροί παρά των διάφορων προσεβιων και ιδιωτών έτι.

Εν τοις «Ανακτόροις ιδέθησαν και γεύματα έπίσημα. Κατά τδ πρίς τους δημάρχους γεύμα παρεκάθησεν ή βασιλική οικογένεια, οι ύπουργοί και 332 δήμαρχοι. Ο βασιλεύς κατά τδ έπιδόρπια φέρων πρόποσιν νύχαριστας τους δημάρχους διά τήν προθυμίαν μετ' ής έσπευσαν νά μετώσχηται τών επί τής ένληλικιότησε του διαδόχου έσρατών. Είς τών δημάρχων, άναμνησθείς της έσφακικής αυξήσεως του έλληνικού κράτους επί της βασιλείας του Γεωργίου, ηυχλήη έν μέγρω των παταγωδών των παρισταμένων έπαισημιών, όπως ταχώς έπιτελεσθ ή ποθητή έθνική ένωσις όλου του έλληνισμου. Γεύμα παρεθήκεν εις τους έν τή πρωτευσόση φευξόμενους δημάρχους και ο δήμος Αθηνάων έν τας αίθούσαις του δημαρχείου.

ΑΔΑΦΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Καβέλλαν. Έκλήφθησαν εύχαριστούμεν δ' ύμιν διά τήν φιλικήν φρονίδα. Πάντα τδ ζητηθέντα και άπάντησιν μας έχετε ταχυδρομικώς.—κ. Κ. Χ. Δ. Άρταν. Τδ σημειούμενον λέξιόν δύναται νά χρησιμεύση μόνον ως πρόσχειρον βοήθημα εις τήν σπουδήν της γαλλικής, διότι εινε άπίστημον, περιέχει δδ έρμηνείαν μόνον των συννεστατών έπιστημονικών λέξεων. Τιμάται δρ. 10, μετά ταχυδρομ.—κ. Γ. Κ. Νίαν Φώκεαν, Β. Ν. Χ. Σμύρνην, Γ. Ι. Α. Κέρκυραν, Σ. Δ. Β. Λευκάδα, Γ. Α. Λαμία, Π. Α. Δ. Γέστον, Α. Δ. Σ. Κωνσταντινουπόλιν. Έκλήφθησαν. Τδ ζητηθέντα άπεσάλησαν.—κ. Μ. Δ. Α. Πειραιά. Αποκλιστικώς έμπαρίον έλληνικόν σίφων άσκούσιν έν Γερμανία, καδ' όσον ελεύθερον, τέσσαρα μεγάλα καταστήματα: τδ του

